

EDITORIAL

Vážení čtenáři, milé kolegyně a kolegové, přátelé celoživotního vzdělávání,

právě jste otevřeli druhé číslo časopisu Lifelong Learning – Celoživotní vzdělávání vydané v roce 2020. Dovoluji si tvrdit, že svým obsahem je skutečně velmi zajímavé. V tomto polytematickém čísle vám mimořádně nabízíme větší množství čtení, než tomu bývá obvykle – celkem pět studií a dva recenzní příspěvky. A kterým tématům se jejich autoři v tomto čísle věnují?

Alena Bendová a Marie Horáčková z Mendelovy univerzity v Brně představují názory studentů učitelství na průběh pedagogické praxe. Zajímavé na této studii je, že výchozím materiálem zkoumání byly deníky pedagogické praxe studentů a následně – s cílem proniknout hlouběji do problematiky – využily autorky projektivní techniku nedokončených vět. Obecně se pak zamýšlejí nad případnými změnami vedoucími ke zkvalitnění průběhu praxe jak na straně organizátorů, tak cvičných škol.

Katarína Fuchsová a Jana Kapová z Prešovské univerzity prezentují výsledky výzkumu efektivnosti invervenčního programu koedukačních aktivit dětí a seniorů žijících v domovech sociálních služeb. Obě autorky vycházejí z přesvědčení, že vzájemná interakce dětí a seniorů má potenciál ovlivňovat vnitřní prožívání a následné projevy chování u obou skupin.

Jitka Lorenzová, Blanka Jirkovská a Lenka Mynaříková z Českého vysokého učení technického v Praze se zaměřily na digitální kompetence středoškolských učitelů. Představují zde výsledky z výzkumu, jehož se zúčastnilo úctyhodných 2015 respondentů. Cílem autorek bylo porovnat znalostní a uživatelská specifika učitelů ICT a technických věd s ostatními učiteli. Předpokládám, že stejně jako mě i vás zajímá, jak tento výzkum dopadl.

Barbora Nekardová z Masarykovy univerzity přispěla opravdu zajímavou studií na téma rozvoje vysokoškolských učitelů. Položila si otázku, jak vnímají a hodnotí svůj pedagogický rozvoj, a představuje zde výsledky kvalitativní analýzy hloubkových polostrukturovaných rozhovorů s vysokoškolskými učiteli, kteří se účastnili dvousemestrálního programu zaměřeného na rozvoj pedagogických kompetencí. Své výsledky pak diskutuje v kontextu současných snah vysokoškolských institucí o dosahování excelence ve výuce.

Kolegyně Markéta Šnýdrová a Gabriela Ježková Petrů z Vysoké školy ekonomie a managementu představují příležitosti, ale také limity vzdělávání formou e-learningu ve vztahu k vývoji společnosti a technologickým a obsahovým požadavkům na vzdělávací aktivity z pohledu příslušníků generace Y a generace Z. Můžeme říci, že takový příspěvek je z dnešního pohledu určitě zcela namístě.

V závěrečné části tohoto čísla naleznete dvě recenze. Autorem první z nich je Pavel Pecina z Institutu celoživotního vzdělávání Mendelovy univerzity v Brně, který reflektoval knihu Dagmar Siegllové *Konec školní nudy: didaktické metody pro 21. století*. Autorkou druhé recenze je Dominika Temiaková z Pedagogické fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitře, která pro náš časopis zpracovala recenzi publikace autorů Pirohová, Lukáč a Lukáčová *Vzdelávanie dospelých Rómov z marginalizovaných komunit*.

Přeji vám příjemné chvíle strávené ve společnosti našeho časopisu a dovoluji mi, abych vás upozornil na novou podobu internetových stránek časopisu Lifelong Learning – Celoživotní vzdělávání (lifelonglearning.mendelu.cz), které jsme aktualizovali tak, aby odpovídaly všem požadavkům kladeným na moderní odborné vědecké časopisy a jejich standardům. Všechny práce na novém webu by měly být dokončeny v průběhu měsíce září.

Petr Adamec
předseda redakční rady